

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.758 van 22 mei 1996
in de zaak A. 67.113/IV-15.517.**

In zake : Noël WILLEMS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VAN HOOREBEKE,
kantoor houdende te GENT,
Eedverbondkaai 65-66

tegen :

de UNIVERSITEIT GENT,
gevestigd te GENT,
Sint-Pietersnieuwstraat 25.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Noël WILLEMS op 11 januari 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 15 september 1995 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent, waarbij aan zijn kandidatuur voor bevordering tot hoofddocent bij de faculteit toegepaste wetenschappen geen gunstig gevolg wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 maart 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 april 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VAN HOOREBEKE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoeker wil ondervangen, betoogt wat volgt :

"De rechtspraak van Uw Raad is zo gevestigd (zie ook LANCKSWEERDT, E., Het administratief kort geding, nrs. 98-99 en nrs. 209-211) dat weigeringsbeslissingen, zoals in casu de weigering van bevordering tot de graad van hoofddocent, ontvankelijk bij wege van schorsingsverzoek kunnen worden aangevochten.

De ratio hiervoor is dat een schorsingsarrest de overheid kan en dient aan te zetten om opnieuw te onderzoeken, tot heroverwegen, tot intrekken en opnieuw beschikken, zodat voor de verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verbonden aan de eerste beslissing mogelijks wegvalt.

Door de wijze waarop verzoeker de zaak bij Uw Raad aanhangig heeft gemaakt, d.i. het zich beperken tot het aanvechten van de beslissing van zijn eigen niet bevordering tot hoofddocent, de andere vijf (5), in het kader van dezelfde bevorderingsprocedure, wel besloten bevorderingen tot hoofddocent in dezelfde Faculteit Toegepaste Wetenschappen onverlet gelaten, is het voor het universiteitsbestuur onmogelijk om -mocht Uw Raad tot een schorsingsarrest komen, quod non- zodanig te heroverwegen dat een bevordering

van verzoeker tot hoofddocent wel mogelijk wordt gemaakt.

Zoals bekend beschikte de Faculteit Toegepaste Wetenschappen immers, voor de bevorderingen van docent naar hoofddocent, met betrekking tot de jaren 1994-1995, over maximaal 3,4 FTE formatieplaatsen, terwijl hiervan door de wel besloten bevorderingen 2,8 FTE formatieplaatsen werden opgebruikt en terwijl de eventuele bevordering van verzoeker (die voltijds is) tot hoofddocent 1,0 FTE formatieplaats vergt, getal hetwelk -de andere vijf (5) bevorderingsbeslissingen tot hoofddocent definitief geworden zijnde- niet meer voorhanden is (vgl. de notulen van de beoordelingscommissie : het is maar omdat deze commissie tot de conclusie kwam dat J. BAELE en verzoeker niet voor bevordering tot hoofddocent in aanmerking kwamen -omdat ze niet voldeden aan de bevorderingsvoorwaarden- dat geen onderlinge vergelijking tussen de zeven (7) kandidaten noodzakelijk was om tot een bevorderingsadvies te komen; vgl. ook de brief van de Rector dd. 2 februari 1995, in fine, nopens -in voorkomend geval- de prioriteiten).

Zodat de schorsing van de aangevochten weigeringsbeslissing verzoeker in de voorliggende omstandigheden, mede door zijn eigen toedoen (het niet aanvechten van andere bevorderingsbeslissingen) geen baat kan brengen, in de zin dat het nadeel waarover hij zich beklaagt er rechtens niet kan worden door weggenomen.";

Overwegende dat dit betoog, dat door de gegevens van het dossier niet wordt weersproken, overtuigt; dat nu alzo niet bewezen is dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel waar verzoeker zich over beklaagt, door de gevorderde schorsing verholpen kan worden, de vordering moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig mei 1900 zesennegentig,
door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.